

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 160/2022-7

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovej a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2 Urtost 1/2017 z 28. marca 2017 takto

r o z h o d o l :

1. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**
2. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 24. februára 2022 domáha vyslovenia porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozhodnutím všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Ďalej v ústavnej sťažnosti ústavnému súdu navrhuje, aby označené rozhodnutie zrušil, vrátil prvostupňovému všeobecnému súdu vec sťažovateľa na nové konanie a priznal tiež sťažovateľovi primerané finančné zadostučinenie v sume 200 000 eur. Požiadal tiež o ustanovenie advokáta v konaní pred ústavným súdom.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ v minulosti podal v trestnej veci vedenej na Krajskom súde v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. Ntc 4/2006 návrh na povolenie obnovy konania, ktorý bol zamietnutý uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) č. k. 2 Urtost 1/2017 z 28. marca 2017 (ďalej len „namietané uznesenie“).

II. Argumentácia sťažovateľa

3. Z obsahu argumentácie ústavnej sťažnosti sťažovateľa, ktorá sa vyznačuje značnou neurčitosťou a zmätočnosťou svojho obsahu, možno vyvodiť len to, že sa sťažovateľ nestotožňuje so záverom namietaného uznesenia najvyššieho súdu, ktorý nevyhovelo jeho návrhu na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej krajským súdom pod sp. zn. Ntc 4/2006, keďže sa podľa jeho názoru krajský súd odsudzujúcim rozsudkom č. k. Ntc 4/06 z 3. apríla 2006 a tiež najvyšší súd namietaným uznesením, ktorým nebola povolená, v jeho trestnej veci obnovy konania dopustili „*trestného činu ohýbania zákonov*“. Podľa vyjadrenia obsiahnutého v ústavnej sťažnosti sťažovateľa došlo v jeho trestnej veci, a to v rozsudku krajského súdu č. k. Ntc 4/2006 z 3. apríla 2006, k porušeniu § 517 Trestného poriadku a § 36 a § 39 Trestného zákona. Sťažovateľ uvádza, že došlo k porušeniu zákona v jeho neprospech, a to pri ukladaní trestu.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy namietaným uznesením najvyššieho súdu, ktorým bol zamietnutý jeho návrh na povolenie obnovy konania v jeho trestnej veci vedenej pred krajským súdom pod sp. zn. Ntc 4/06.

5. Ústavný súd poukazuje na § 55 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), podľa ktorého je návrh na začatie konania neprípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

6. Ústavný súd zo svojej rozhodovacej činnosti zistil, že sťažovateľ v minulosti adresoval ústavnému súdu ústavnú sťažnosť, obsahom ktorej bola okrem iného aj námietka porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy namietaným uznesením najvyššieho súdu, kde ústavná sťažnosť sťažovateľa bola v uvedenej časti odmietnutá ako oneskorene podaná uznesením ústavného súdu č. k. III. ÚS 136/2018 z 27. marca 2018.

7. Sťažovateľ sa teda na ústavný súd obracia vo veci, o ktorej už v minulosti ústavný súd rozhodol, a to uznesením č. k. III. ÚS 136/2018 z 27. marca 2018, ktorým odmietol identickú ústavnú sťažnosť sťažovateľa ako podanú oneskorene.

8. Vychádzajúc zo všetkých uvedených čiastkových záverov, ústavný súd vyhodnotil ústavnú sťažnosť sťažovateľa ako neprípustnú v zmysle § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde a ako takú ju podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde odmietol.

IV.

K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom:

9. V závere sa ústavný súd vysporiadal aj so žiadosťou sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu. V tomto smere poukazuje na § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého navrhovateľovi, ktorý požiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ústavný súd môže ustanoviť právneho zástupcu, ak to odôvodňujú majetkové pomery navrhovateľa a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Zákon o ústavnom súde vyžaduje, aby boli všetky tri podmienky splnené kumulatívne. Keďže ústavný súd, tak ako to je uvedené v predchádzajúcich bodoch odôvodnenia tohto rozhodnutia, skonštatoval dôvody na odmietnutie ústavnej sťažnosti sťažovateľa pre jej neprípustnosť, teda zjavnú bezúspešnosť ústavnej sťažnosti, bolo bez právneho významu sa touto otázkou zaoberať.

10. Ústavný súd vzhľadom na všetky svoje závery rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. apríla 2022

Jana Laššáková
predsedníčka senátu